

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א להתלמידים שיחיו
ערב יום הכפורים לפני כל נדרי, ה'תשנ"ב.

בלתי מוגה

"וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל אהרן ואל בניו לאמר, כה תברכו את בני ישראל אמור להם, יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום, ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם"¹.

א. ע"פ הכלל שהתחלה היא בהמשך להסיום שלפנ"ז (כמה שמסיים מתחיל)² – יש להתחיל בהענין ד"ואני אברכם" (הסיום דברכת כהנים), שמצינו בגמרא³ ב' פירושים:

(א) "כהנים מברכים לישראל והקב"ה מברך לכהנים". (ב) "כהנים מברכים לישראל והקב"ה מסכים על ידם".

[וגם להפירוש ש"ואני אברכם" קאי על בני, יש ברכה גם לכהנים – כפי שלמדים ממ"ש⁴ "ואברכה מברכך"³. ובמכ"ש וק"ו: אם בנוגע לכל אדם (אפילו אינו-יהודי) נאמר "ואברכה מברכך"⁵, בנוגע לבני, ובבני גופא שבט לוי, ובשבט לוי גופא כהנים – על אחת כמה וכמה שישנה ההבטחה "ואברכה מברכך", וביתר שאת וביתר עוז].

ובנדו"ד מודגש הקשר והשייכות דב' הפירושים ב"ואני אברכם", כיון שגם המתברכים הם בדוגמת כהנים – כמובן מפס"ד הרמב"ם⁶ "ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש .. אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' .. ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם, הרי זה נתקדש קדש קדשים וכו'" – שזוהי ההנהגה של תלמידי הישיבה, שתורתם אומנתם, ובפרט תלמידים שלומדים בישיבת תומכי תמימים ומתנהגים ברוחה, ככל פרטי ההוראות ששמענו מכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, המנהל-פועל של הישיבה מיום הווסדה⁷ ועד היום הזה⁸.

(7) שאז ה" בני יחידו (ובמילא ממלא מקומו) של נשיא הדור בימים ההם.
(8) וגם לעתיד לבוא, לעד ולנצח נצחים, שהרי קדושה לא זזה ממקומה (ראה תניא אגה"ק ביאור לסי' ז"ך), ואדרבה, הלון ומוסיף ואור, ועד לעילוי שבאין ערוך.

(1) נוסח ברכת כהנים – נשא ו, כב ואילך.
(2) ראה כ"ד פ"ק, יב.
(3) חולין מט, סע"א.
(4) לך לך יב, ג.
(5) ראה תוד"ה ואברכה – חולין שם.
(6) הלי' שמיטה יובל בסופן.

ב. והוספה יתירה בהברכה – מצד הענין ד"טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל"⁹:

פסוק זה נאמר על משה רבינו¹⁰, שענינו תורה¹¹, ודוגמתו בכל לומדי תורה, ובנדר^ד, תלמידי הישיבות, שהנהגתם היא באופן ד"טוב עין . . כי נתן מלחמו (דקאי על התורה שנקראת לחם¹², ונעשית דם ובשר כבשרו¹³, "לחמו") לדל"¹⁴, גם לאלה שבערך אליהם נמצאים במעמד ומצב של "דל"¹⁵.

ובהדגשה יתירה בנוגע לתלמידי ישיבת תומכי תמימים, שמתנהגים ע"פ הוראת המנהל-פועל של הישיבה, שאצלו הי' מודגש ביותר הענין ד"טוב עין . . כי נתן מלחמו דל".

ו"טוב עין הוא יבורך" – שניתוסף ביתר שאת וביתר עוז בהברכות בכל המצטרך להם בגשמיות וברוחניות וברוחניות ובגשמיות, כולל ובמיוחד בהמצטרך להם בשביל קיום הענין ד"טוב עין . . כי נתן מלחמו לדל" כדבעי.

ועד לשלימות הענין ד"הוא יבורך" – ש"הוא" האמיתי, עצמותו ומהותו ית', נברך ונמשך ("יבורך" מלשון ברכה והמשכה¹⁶) בגלוי למטה, שע"ז ניתוסף בהמשכת כל הברכות ממקור הברכות לכל בניי (החל מתלמידי הישיבות, בני ביתם והשייכים אליהם), שנמשכות ומתגלות ע"י נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל"¹⁷, שכולל כל עניני הדור, ועאכו"כ אנשי הדור, ובפרט בניי, "אתם קרויין אדם"¹⁸, ע"ש "אדמה לעליון"¹⁹, מצד נשמתם שהיא "חלק אלקה ממעל ממש"²⁰, ונרגש גם בגופם, נשמה בריאה בגוף בריא.

ג. ובפרטיות יותר:

התחלת ועיקר הברכה היא בנוגע לתורה – הצלחה רבה ומופלגה בלימוד התורה, הן נגלה דתורה והן פנימיות התורה,

– וכמרומו גם בהקביעות דיוהכ"פ ביום הרביעי בשבוע שבו נתלו "שני המאורות הגדולים"²¹, שרומז על ב' הענינים שבתורה ("תורה אור"²²), תורה שבכתב ותורה שבע"פ²³, נגלה דתורה ופנימיות התורה²⁴ –

9) משלי כב, ט.
10) נדרים לח, א.

11) ראה שמו"ר פ"ל, ד. וש"נ.

12) ראה ברכות נו, סע"א. ועוד.

13) ראה תניא פ"ה.

14) נוסף לכך שגם אצלם ישנו הענין ד"דל"

בעבודה הרוחנית – ענין הביטול, "ונפשי כעפר לכל תהי".

15) ובפרט שלאמיתו של דבר אי אפשר לידע

21) ראה לקו"ש ח"ל ע' 10 ואילך. וש"נ.

מעמדו ומצבו של הזולת, שהרי, "אין אדם יודע מה בלבו של חברו" (פסחים נו, רע"ב), כולל

22) ראה לקו"ש ח"ו ע' 37 ואילך. וש"נ.

23) ראה לקו"ש ח"ו ע' 37 ואילך. וש"נ.

ושניהם (נגלה ופנימיות) יחד, "תורה אחת"²⁵, כמודגש בשמה של הישיבה "תומכי תמימים", כיון ש"מטרת הישיבה להיות תורת ה' תורה הנגלית ותורת החסידות תמימה"²⁶,

והצלחה רבה ומופלגה גם בנוגע לתמכין דאורייתא (תומכי תמימים), שעליהם נאמר "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכי מאושר"²⁷, "אל תקרי מאושר אלא מראשו"²⁸ אינון תמכין לאורייתא"²⁹,

ומהתורה נמשך גם בעולם (שנברא ע"י התורה)³⁰ – שהגילוי ד"תורה אחת" (הקשורה עם ה' אחד") חודר ונמשך ע"י ישראל, "גוי אחד – (גם) בארץ"³¹, בכל העולם³² (שנברא בשביל התורה ובשביל ישראל³³), שתתגלה בו המציאות ד"ה' אחד", כמ"ש³⁴ "ואמת הוי' לעולם", ולא רק "לעולם", אלא גם "בעולם", שבכל העולם כולו (לא רק בבניי, ולא רק במין המדבר, אלא גם במין החי והצומח עד לדומם) יתגלה ה"אמת הוי'" – "אין עוד מלבדו"³⁵, ויתירה מזה, "אין עוד"³⁶.

ויש לקשר זה עם ענינו של יוהכ"פ – "אחת בשנה"³⁷ – שרומז על גילוי והמשכת ה"אחת"³⁸ (ע"י ה"אחת" שבתורה) גם "בשנה", ענין הזמן (שקשור גם עם ענין המקום), גדר העולם³⁹, ובאופן שנעשים מציאות "אחת", שהיש הנברא והיש האמיתי הם חד ממש⁴⁰.

ד. ויה"ר שיקויים בכם – תלמידי ישיבת תומכי תמימים, בתוככי כלל ישראל⁴¹ – הענין ד"אתם נצבים היום"⁴² כולכם לפני ה' אלקיכם"⁴³,

-
- (25) ראה התועודיות תשמ"ח ח"ב ע' 408. תשמ"ט ח"ד ע' 313. וש"נ.
 (26) "התמים" ח"א ע' כה.
 (27) משלי ג, יח.
 (28) להעיר מהשייכות ד"מראשו" ליוהכ"פ – ש"נק' ג"כ ראש השנה בכתוב (יחזקאל מ, א) והוא בחי' נשמה ופנימיות" (לקו"ת דרושי ר"ה נח, א).
 (29) זח"ג נג, ב. וראה סה"מ תרצ"ט ע' 68 ואילך.
 (30) ראה זח"ב קסא, סע"א ואילך.
 (31) שמואליב ז, כג. ועוד. וראה תניא אגה"ק ס"ט. ובכ"מ.
 (32) החל מהארץ המיוחדת – "ארץ אשר גו' תמיד עיני' ה' אלקיך בה" (עקב יא, יב), ועל ידה נמשך גם בכל העולם.
 (*) "עניני" דייקא – שע"י העיניים מתגלית ומתבטאת "זאגט זיך אַרויס" כל מציאותו של בעל העיניים, ובנדו"ד, המציאות דה' אלקיך.
 (33) כדרשת חז"ל: "בראשית", ב' ראשית, בשביל התורה שנקראת ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית (פרשי ר"פ בראשית. ובכ"מ).
 (34) תהלים קיז, ב.
 (35) ואתחנן ד, לה.
 (36) שם, לט. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 202 הערה 86.
 (37) ס"פ הצוה. אחרי טז, לד.
 (38) להעיר מתוד"ה עד אחת – מנחות יח, א.
 (39) ראה תניא שעהיוה"א פ"ז. ובכ"מ.
 (40) ראה ביארה"ז לאדהאמ"צ בשלח מג, ג. ובכ"מ.
 (41) נוסף על הברכות האמורות לעיל (בהשיחה שלאחרי תפלת מנחה), שבה נכללים גם כאו"א מהנמצאים כאן, בתוככי כלל ישראל.
 (42) דקאי על ר"ה (לקו"ת ר"פ נצבים), ועד"ז יוהכ"פ שהוא בחי' ר"ה בפנימיות (כנ"ל הערה 28).
 (43) ר"פ נצבים.

”נצבים” – מלשון ”נצב מלך”⁴⁴, ”מאן מלכי רבנן”⁴⁵, אלה שמתעסקים בלימוד התורה,

”לפני הוי’ אלקיכם” – ”לפני” מלשון פנימיות⁴⁶, הפנימיות דהוי’ אלקיכם, כולל גם כפי ש’הוי’ נעשה ”אלקיכם”, כחכם וחיותכם⁴⁷, ובאופן ד”כולכם” – שכוללים גם את כל בני, מתוך אהבת ישראל, ”ואהבת לרעך⁴⁸ כמוך”⁴⁹,

ובפשטות – שכל בני, ”בנערינו ובזקנינו גו’ בכנינו ובבנותינו”⁵⁰, מתקבצים ובאים כולם יחדיו (”כולכם”) לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש השלישי – ”לפני ה’ אלקיכם”.

וענין זה שייך במיוחד ליוהכ”פ – כידוע⁵¹ הפירוש במ”ש⁵² ”יחיינו מיומיים ביום השלישי יקימנו ונחי’ לפניו”, ש”יומיים” קאי על ב’ הימים של ר”ה (אע”פ שנחשבים ל”יומא אריכתא”⁵³), ו”יום השלישי” קאי על יוהכ”פ, שבו ”יקימנו ונחי’ לפניו” (”נצבים .. לפני ה’ אלקיכם”) – בביהמ”ק השלישי.

ה. ועוד והוא העיקר – שכל זה יקויים בפועל בסמיכות להתחלת יוהכ”פ דשנה זו,

– בהתאם להרמז בסימנה של השנה, ”הי’ תהא שנת נפלאות בכל”, ”בכל מכל כל” – בגימטריא ”קבץ”⁵⁴, שמזה מובן שכבר בראש השנה היתה כבר הכתיבה והחתימה בנוגע להענין ד”תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גלויותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו” –

ובמילא נעשה ההמשך דכל השנה כולה באופן ד”נפלאות בה”, ”נפלאות בכל”, ”בכל מכל כל”, שנה טובה ומבורכת בכל הענינים, ולכל לראש – שנת הגאולה האמיתית והשלימה,

תיכף ומיד ממש.

(48) כולל גם ”רעך ורע אביך אל תעזוב, זה הקב”ה” (שמו”ר רפכ”ז. ועוד).

(49) קדושים יט, יח.

(50) בא יו”ד, ט.

(51) לקו”ת דרושי ר”ה סג, סע”ב.

(52) הושע ו, ב.

(53) שו”ע אדה”ז או”ח סת”ר ס”ג. ועוד.

(54) ראה ח” חת”ס ל”ב טז, סע”ב ואילך.

(44) מלכים”א כב, מח. וראה אוה”ת נצבים ס”ע א”רא ואילך.

(45) ראה גיטין סב, סע”א. זח”ג רנג, ב.

(46) ראה לקו”ת ראה יח, סע”ד. ובכ”מ.

(47) ע”ד הפירוש במ”ש בהפטרה דשבת שובה (שמייני’ מתברכין כולהו יומין) ”שובה ישראל עד הוי’ אלקיך”, שהוי’ נעשה אלקיך, כחך וחיותך

(ראה לקו”ת דרושי ש”ש סד, ב ואילך. ובכ”מ).